

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2316/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Οκτωβρίου 1999

σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιιεργειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιιεργειών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 αντικατέστησε το καθεστώς στήριξης που παρέχόταν στους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιιεργειών και προβλεπόταν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 του Συμβουλίου⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1624/98⁽³⁾. Συνεπεία των τροποποιήσεων των συναφών με το νέο καθεστώς και με βάση την κτηθείσα πείρα, θα πρέπει να εναρμονισθούν και, εάν χρειάζεται, να απλουστευθούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεων βάσει της έκτασης· θα πρέπει επομένως, για λόγους σαφήνειας, να αναδιατυπωθούν και να συγκεντρωθούν σε ενιαίο κείμενο οι διατάξεις των ειδικών κανονισμών που ρύθμιζαν προηγουμένως διάφορα θέματα του εν λόγω καθεστώτος, δηλαδή των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΟΚ) αριθ. 2467/92⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3738/92⁽⁵⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 2836/93⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1503/97⁽⁷⁾, (ΕΚ) αριθ. 762/94⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1981/98⁽⁹⁾, (ΕΚ) αριθ. 1098/94⁽¹⁰⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1945/1999⁽¹¹⁾, (ΕΚ) αριθ. 1237/95⁽¹²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2017/97⁽¹³⁾, (ΕΚ) αριθ. 658/96⁽¹⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 610/1999⁽¹⁵⁾, και (ΕΚ) αριθ. 1577/98⁽¹⁶⁾.
- (2) οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 οφείλουν να περιοριστούν σε ορισμένες εκτάσεις οι οποίες θα πρέπει να προσδιοριστούν· θα πρέπει να προβλεφθεί ότι για την ίδια περίοδο εμπορίας μπορεί να υποβάλλεται μια μόνο αίτηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης για συγκεκριμένο αγροτεμάχιο· ένα αγροτεμάχιο που αποτελεί αντικείμενο αίτησης ενίσχυσης «εκτάσεων» στο πλαίσιο μιας άλλης κοινής οργάνωσης αγοράς,

στη διάρκεια της ίδιας περιόδου εμπορίας, δεν δύναται να είναι επιλέξιμο για το καθεστώς των ενισχύσεων βάσει της έκτασης· είναι δυνατό να χορηγηθούν ενισχύσεις βάσει της έκτασης για επιδοτούμενες καλλιιεργειες στο πλαίσιο ενός προγράμματος το οποίο υπάγεται στις διαρθρωτικές και περιβαλλοντικές πολιτικές της Κοινότητας·

- (3) το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 ορίζει τις επιλέξιμες γαίες για ενισχύσεις βάσει της έκτασης· το εν λόγω άρθρο επιτρέπει ορισμένες παρεκκλίσεις υπό τον έλεγχο των κρατών μελών και υπό τον όρο ότι δεν θίγουν τις διατάξεις τις οποίες ορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999· για να προληφθεί αυτός ο κίνδυνος, θα πρέπει να καθορισθούν τα κατάλληλα μέτρα με στόχο τη διατήρηση του σημερινού επιπέδου της συνολικής έκτασης επιλέξιμων γαιών και την αποφυγή οποιασδήποτε αισθητής αύξησης της εν λόγω έκτασης· για το σκοπό αυτό θα πρέπει να περιληφθούν ορισμένες πολυετείς καλλιιεργειες στο καθεστώς αμειψισποράς· είναι επίσης δυνατό να χορηγηθούν ενισχύσεις βάσει της έκτασης στις περιοχές τις οποίες αφορά ένα πρόγραμμα αναδιάρθρωσης· πρέπει να ορισθούν οι έννοιες της «αναδιάρθρωσης», της «αισθητής αύξησης μιας γεωργικής έκτασης» και της «υποχρέωσης ανταλλαγής επιλέξιμων και μη επιλέξιμων γαιών»·
- (4) θα πρέπει να αποφευχθεί να καλλιιεργούνται οι εκτάσεις με μόνο στόχο τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης· θα πρέπει να καθορισθούν ορισμένοι όροι σχετικοί με τη σπορά και τη συντήρηση των καλλιιεργειών, ιδίως όσον αφορά τους ελαιούχους σπόρους, τις καλλιιεργειες πρωτεϊνούχων φυτών, σπόρων λίνου και σκληρού σίτου· θα πρέπει να τηρούνται οι τοπικές προδιαγραφές, γιατί αντικατοπτρίζουν τις διαφορετικές γεωργικές πρακτικές που ακολουθούνται μέσα στην Κοινότητα·
- (5) προκειμένου να συνεχισθεί η κοινοτική πολιτική η οποία αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας, η επιλεξιμότητα των υποψηφίων οι οποίοι επιθυμούν να τους χορηγηθούν ενισχύσεις βάσει της έκτασης για γογγυλόσπορους και κραιμ-βόσπορους θα πρέπει να περιοριστεί στους υποψηφίους οι οποίοι έχουν χρησιμοποιήσει σπόρους συγκεκριμένων ποιοτήτων και ποικιλιών· ως προς τον καθορισμό των επιλέξιμων ποικιλιών, πρέπει, για λόγους συνέπειας, απλούστευσης και χρηστής διαχείρισης, να γίνει παραπομπή στον Κοινό Κατάλογο Ποικιλιών καλλιιεργούμενων φυτικών ειδών, που καταρτίσθηκε από την οδηγία 70/457/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/96/ΕΚ⁽¹⁸⁾, διατηρώντας όμως για την περίοδο 2000/2001, για λόγους σαφήνειας και συνέχειας, την παραπομπή

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 12.⁽³⁾ ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 3.⁽⁴⁾ ΕΕ L 246 της 27.8.1992, σ. 11.⁽⁵⁾ ΕΕ L 380 της 24.12.1992, σ. 24.⁽⁶⁾ ΕΕ L 260 της 19.10.1993, σ. 3.⁽⁷⁾ ΕΕ L 202 της 30.7.1997, σ. 48.⁽⁸⁾ ΕΕ L 90 της 7.4.1994, σ. 8.⁽⁹⁾ ΕΕ L 256 της 19.9.1998, σ. 8.⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 121 της 12.5.1994, σ. 12.⁽¹¹⁾ ΕΕ L 241 της 11.9.1999, σ. 14.⁽¹²⁾ ΕΕ L 121 της 1.6.1995, σ. 29.⁽¹³⁾ ΕΕ L 284 της 16.10.1997, σ. 36.⁽¹⁴⁾ ΕΕ L 91 της 12.4.1996, σ. 46.⁽¹⁵⁾ ΕΕ L 75 της 20.3.1999, σ. 24.⁽¹⁶⁾ ΕΕ L 206 της 23.7.1998, σ. 17.⁽¹⁷⁾ ΕΕ L 225 της 12.10.1970, σ. 1.⁽¹⁸⁾ ΕΕ L 25 της 1.2.1999, σ. 27.

- στις επιλέξιμες υπό το προηγούμενο καθεστώς ποικιλίες· θα πρέπει να διευκρινιστούν οι κοινοτικές προδιαγραφές σχετικά με τη γλυκοζινόλη και το ερουκικό οξύ που περιέχονται στους γογγυλόσπορους και κραμβόσπορους και να καθοριστούν επακριβώς οι δοκιμασίες ποσολογίας γλυκοζινόλης και ερουκικού οξέος στα δείγματα σπόρων· θα πρέπει να αποσαφηνισθεί το καθεστώς των συνδυασμών ποικιλιών γογγυλόσπορων και κραμβόσπορων και ορισμένων άλλων κατηγοριών σπόρων προς σπορά· απαιτείται να διευκρινιστούν οι ποικιλίες των σπόρων ηλιάνθου που προορίζονται για χρήση ως εδώδιμοι σπόροι·
- (6) τα κράτη μέλη, στα οποία ο αραβόσιτος δεν είναι παραδοσιακή καλλιέργεια, δύνανται να καθορίσουν βασική έκταση για το χόρτο ενσίρωσης· θα πρέπει συνεπώς να ορισθεί η έννοια του χόρτου ενσίρωσης·
- (7) θα πρέπει να ορισθούν επακριβώς οι κανόνες σχετικά με τα γλυκά λούπινα καθώς και οι δοκιμασίες για να προσδιοριστεί κατά πόσον ένα δείγμα λούπινου είναι γλυκό ή όχι·
- (8) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 προέβλεπε ότι η συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης που αναφέρεται στο άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού χορηγείται στους παραγωγούς σκληρού σίτου που είναι εγκατεστημένοι στις παραδοσιακές περιοχές παραγωγής, εντός του ορίου, για κάθε σχετικό κράτος μέλος, μιας μέγιστης εγγυημένης έκτασης· η μέγιστη αυτή έκταση μπορεί να κατανεμηθεί μεταξύ περιοχών παραγωγής· για να αποφευχθεί ο κατακερματισμός των περιοχών παραγωγής και για να τηρηθεί η αρχή της αναλογικότητας κατά την εφαρμογή ενδεχόμενων κυρώσεων σε περίπτωση υπέρβασης, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ένας κανόνας ελαχίστων ορίων για το μέγεθος αυτών των περιοχών· σε ορισμένα κράτη μέλη αποδόθηκαν εκτάσεις επιλέξιμες για την ειδική ενίσχυση σκληρού σίτου, σε μη παραδοσιακές ζώνες· ως εκ τούτου, θα πρέπει να καθοριστούν οι περιοχές του κράτους μέλους που θα επωφεληθούν σχετικά· ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 προβλέπει την υποχρέωση χρησιμοποίησης πιστοποιημένων σπόρων προς σπορά σκληρού σίτου· θα πρέπει να ληφθούν ειδικά μέτρα για να διασφαλιστεί η χρησιμοποίηση αυτή· θα πρέπει να καθοριστεί ελάχιστη ποσότητα καθώς και μεταβατική περίοδος για να συμπληρωθεί αυτή η ποσότητα, ώστε να αποφευχθούν δυσκολίες εφοδιασμού και διαταραχές της αγοράς των πιστοποιημένων σπόρων προς σπορά· λαμβανομένης υπόψη της ποικιλίας που υπάρχει όσον αφορά την κατάσταση της γεωπονίας μεταξύ των κρατών μελών και των περιοχών εντός των κρατών μελών, θα πρέπει για τον καθορισμό αυτής της ποσότητας και την ενδεχόμενη πρόβλεψη μεταβατικών μέτρων να είναι αρμόδια τα σχετικά κράτη μέλη·
- (9) ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 προβλέπει, μεταξύ άλλων, την εφαρμογή του καθεστώτος των ενισχύσεων βάσει της έκτασης στα πλαίσια συστήματος περιφερειακής βασικής έκτασης· προκειμένου να διασφαλιστεί αφενός η αναγκαία διαφάνεια και αφετέρου η αρμονική διαχείριση των εν λόγω εκτάσεων, θα πρέπει να καθοριστούν για κάθε κράτος μέλος ο αριθμός των επιλέξιμων εκταρίων για το καθεστώς των ενισχύσεων βάσει της έκτασης, καθώς και η κατανομή τους·
- (10) το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 προβλέπει ότι τα σχέδια περιφερειοποίησης μπορούν να προβαίνουν σε διαφοροποίηση μεταξύ αρδευόμενων και μη αρδευόμενων εκτάσεων· θα πρέπει να ορισθεί η έννοια της άρδευσης· μπορεί επίσης να καθορίζεται χωριστή βασική έκταση για τον αραβόσιτο· σε ορισμένα κράτη μέλη αυτή η έκταση μπορεί να αφορά κατά κύριο λόγο τον αραβόσιτο ενσίρωσης· ο αραβόσιτος ενσίρωσης, από τη φύση του, δεν έχει απόδοση εκφραζόμενη σε τόνους ανά εκτάριο· κατά συνέπεια θα πρέπει να προσδιοριστεί η εφαρμοστέα στην εν λόγω περίπτωση απόδοση· είναι σκόπιμο να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να ορίζουν την εφαρμοστέα στον αραβόσιτο ενσίρωσης απόδοση, σε σχέση με την απόδοση των συγκρίσιμων στην οικεία περιφέρεια αροτραίων καλλιεργειών·
- (11) θα πρέπει να καθοριστούν οι εκτάσεις που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του εκατοστιαίου ποσοστού ενδεχόμενης υπέρβασης της βασικής έκτασης, καθώς και οι κανόνες για τον προσδιορισμό του εν λόγω ποσοστού· όταν ορίζεται ξεχωριστά βασική έκταση για τον αραβόσιτο, για τις αρδευόμενες εκτάσεις ή για το χόρτο ενσίρωσης, θα πρέπει να προβλέπονται ιδιαίτεροι λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τις εκτάσεις που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσοστού ενδεχόμενης υπέρβασης της αντίστοιχης βασικής έκτασης· οι λεπτομέρειες καθορισμού του ποσοστού ενδεχόμενης υπέρβασης της βασικής έκτασης θα πρέπει να διασφαλίζουν σε όλες τις περιπτώσεις την τήρηση της εν λόγω έκτασης· θα πρέπει επίσης να διευκρινισθεί ο τρόπος υπολογισμού του ποσοστού υπέρβασης των μέγιστων εγγυημένων εκτάσεων για τον σκληρό σίτο·
- (12) προκειμένου να αποφευχθούν πολύπλοκα σχέδια περιφερειοποίησης, τα οποία οδηγούν σε πραγματικές αποδόσεις που υπερβαίνουν αισθητά τις αποδόσεις αναφοράς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 προβλέπει την προσαρμογή των ενισχύσεων βάσει της έκτασης κατά την επόμενη γεωργική περίοδο, κατ' αναλογία της υπέρβασης της μέσης απόδοσης, η οποία προκύπτει από τα σχέδια περιφερειοποίησης· θα πρέπει να παρέχονται εγκαίρως τα αναγκαία στοιχεία για τον υπολογισμό της ενδεχόμενης υπέρβασης των αποδόσεων αναφοράς· είναι σκόπιμο να καθορισθεί επακριβώς η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για τη διαπίστωση των εν λόγω υπερβάσεων και να προσδιοριστούν, ιδίως, οι αποδόσεις αναφοράς, οι οποίες προκύπτουν από τα σχέδια περιφερειοποίησης που καθορίζονται με βάση τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999·
- (13) για να δικαιούται των ενισχύσεων βάσει της έκτασης που αναφέρεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, ο ενδιαφερόμενος παραγωγός θα πρέπει να παύσει να καλλιεργεί ένα μέρος της έκτασης της εκμετάλλευσής του· για να εξασφαλιστεί ότι η παύση της καλλιέργειας γαιών θα συμβάλει στην καλύτερη ισορροπία της αγοράς, θα πρέπει να καθοριστούν λεπτομέρειες εφαρμογής που θα διασφαλίζουν την αναγκαία αποτελεσματικότητα και θα διατηρούν τη συνοχή με το σύνολο του καθεστώτος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999· για το σκοπό αυτό, δίχως να αποκλειστούν οριστικά από το καθεστώς εκτάσεις άλλες από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι οι εκτάσεις που λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της παύσης καλλιέργειας γαιών είναι συγκρίσιμες με αυτές που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό της περιφερειακής βασικής έκτασης· για την καλύτερη αποτελεσματικότητα του καθεστώτος, θα πρέπει να προβλεφθεί επίσης ότι η παύση

- καλλιέργειας θα πρέπει να αφορά ένα ελάχιστο αριθμό εκτάσεων της ίδιας εκμετάλλευσης· πρέπει επίσης να προβλεφθούν διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος, τη συντήρηση και τη χρησιμοποίηση των αποσυρόμενων εκτάσεων· ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 εξαιρεί από την υποχρέωση παύσης καλλιέργειας τους παραγωγούς, των οποίων η αίτηση δεν υπερβαίνει παραγωγή ισοδύναμη με 92 τόνους σιτηρών· θα πρέπει να διευκρινισθεί η μέθοδος υπολογισμού του εν λόγω ορίου παραγωγής των 92 τόνων σιτηρών· θα πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να προβλεφθούν διατάξεις για τις περιπτώσεις στις οποίες δεν εκπληρώνεται η υποχρέωση παύσης καλλιέργειας·
- (14) η διάρκεια της ελάχιστης περιόδου παύσης καλλιέργειας των γαιών θα πρέπει να καλύπτει περίοδο που αντιστοιχεί στο βλαστικό κύκλο των αροτραίων καλλιεργειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999· εντούτοις, για να ληφθούν υπόψη ορισμένες ιδιαιτερότητες, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα χρησιμοποίησης των αποσυρόμενων εκτάσεων πριν τη λήξη της ελάχιστης περιόδου παύσης καλλιέργειας·
- (15) ενδεικνύται η θέσπιση καθεστώτος που να εγγυάται την καταβολή ελάχιστου ποσού στους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων, οι οποίοι αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παύσουν να καλλιεργούν ορισμένες εκτάσεις τους επί διάστημα που δεν υπερβαίνει τις πέντε περιόδους εμπορίας· είναι σκόπιμο να προβλεφθούν οι προσαρμογές και οι κυρώσεις που εφαρμόζονται στο πλαίσιο αυτού του καθεστώτος·
- (16) στην Πορτογαλία, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1990, περί των μεταβατικών διατάξεων για την κοινή οργάνωση της αγοράς σιτηρών και ρυζιού στην Πορτογαλία⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1664/95⁽²⁾, προβλέπει άμεσες ενισχύσεις ανά εκτάριο για ορισμένα σιτηρά κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου· κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, οι ενισχύσεις αυτές δύνανται να λαμβάνονται υπόψη μόνον για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης για την υποχρέωση παύσης καλλιέργειας γαιών·
- (17) το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 απαιτεί οι παραγωγοί σιτηρών, ελαιούχων και πρωτεϊνούχων φυτών να έχουν περατώσει τη σπορά των καλλιεργειών τους μέχρι τις 31 Μαΐου το αργότερο· σε ορισμένες περιπτώσεις η σπορά μπορεί να μετατεθεί μετά τις 31 Μαΐου, λόγω κλιματικών συνθηκών· θα πρέπει να παραταθεί η προθεσμία που ισχύει για τη σπορά και την κατάθεση των αιτήσεων για ορισμένες καλλιέργειες και για ορισμένες περιοχές· εντούτοις η παράταση των προθεσμιών δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα του καθεστώτος στήριξης ή να θίγει το σύστημα ελέγχου που έχει καθιερωθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3508/92 του Συμβουλίου⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1039/1999⁽⁴⁾·
- (18) προκειμένου να εξασφαλισθεί ο τακτικός εφοδιασμός των μεταποιητών με γλυκό αραβόσιτο καθόλη τη διάρκεια της περιόδου, θα πρέπει να επιτραπεί στους παραγωγούς να κλιμακώνουν τις σπορές τους κατά τη διάρκεια μεγαλύτερης περιόδου· είναι σκόπιμο επομένως να μετατεθεί η ημερομηνία λήξης της σποράς γλυκού αραβοσίτου στις 15 Ιουνίου·
- (19) το άρθρο 10, παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη, στα οποία υπάρχει κίνδυνος σημαντικής υπέρβασης της έκτασης αναφοράς, μπορούν να περιορίσουν την έκταση γης, για την οποία ένας μεμονωμένος παραγωγός μπορεί να ζητήσει την ειδική ενίσχυση βάσει της έκτασης για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων· το όριο θα πρέπει να καθορίζεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και να εκφράζεται ως ποσοστό της επιλέξιμης αρόσιμης έκτασης του παραγωγού· το όριο αυτό μπορεί να διαφοροποιείται μεταξύ των περιφερειακών βασικών εκτάσεων το όριο αυτό πρέπει να κοινοποιείται στους παραγωγούς πριν από συγκεκριμένη ημερομηνία και πριν από την έναρξη της σποράς ελαιούχων σπόρων· εάν ένας παραγωγός υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση της ειδικής ενίσχυσης βάσει της έκτασης για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων, για εκτάσεις που υπερβαίνουν το εν λόγω όριο, οι εκτάσεις αυτές θα πρέπει να αποκλεισθούν από την αίτησή του· η έκταση, για την οποία ο παραγωγός μπορεί να λάβει ενίσχυση βάσει της έκτασης για παύση της καλλιέργειας, θα πρέπει να μειωθεί ανάλογα·
- (20) για να εξασφαλισθεί η ορθή εκτέλεση των ενισχύσεων βάσει της έκτασης στο πλαίσιο μιας περιόδου, είναι απαραίτητη η στατιστική παρακολούθηση της εφαρμογής του καθεστώτος των ενισχύσεων βάσει της έκτασης για μια συγκεκριμένη περίοδο· για τις δημοσιονομικές προβλέψεις σε κοινοτικό επίπεδο είναι αναγκαίο να υπάρχουν προσωρινά στοιχεία το αργότερο στις 15 Σεπτεμβρίου της τρέχουσας περιόδου· θα πρέπει επίσης να καθορισθεί η ημερομηνία ανακοίνωσης του οριστικού ποσοστού ενδεχόμενης υπέρβασης· είναι αναγκαίο να υπάρχουν εγκαίρως τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι υπολογισμοί των ενδεχόμενων ποσοστών υπέρβασης των βασικών εκτάσεων και των μέγιστων εγγυημένων εκτάσεων για τον σκληρό σίτο, καθώς και για την ενδεχόμενη κατανομή τους μεταξύ επιμέρους βασικών εκτάσεων ή περιφερειών·
- (21) το καθεστώς που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 θα εφαρμοσθεί από την περίοδο 2000/2001· για να μπορεί ο ενδιαφερόμενος παραγωγός να πραγματοποιήσει την σπορά καθώς και την ενδεχόμενη πώση καλλιέργειας και να υποβάλει την αίτησή του για ενίσχυση βάσει της έκτασης για την εν λόγω περίοδο γνωρίζοντας και τηρώντας τις λεπτομέρειες εφαρμογής του νέου καθεστώτος, θα πρέπει οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού να αρχίσουν να ισχύουν ήδη από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·
- (22) η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη εντός της ταχθείσας από τον πρόεδρό της προθεσμίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Επιλεξιμότητα για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

1. Οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 χορηγούνται υπό τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

⁽¹⁾ ΕΕ L 362 της 27.12.1990, σ. 28.

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 8.7.1995, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ L 355 της 5.12.1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 127 της 21.5.1999, σ. 4.

2. Για το ίδιο αγροτεμάχιο μπορεί να υποβληθεί μόνο μία αίτηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης για την ίδια περίοδο εμπορίας.

3. Αποκλείεται του ευεργετήματος της ενίσχυσης βάσει της έκτασης αγροτεμάχιο, το οποίο απετέλεσε, για την ίδια περίοδο εμπορίας, αντικείμενο αίτησης για ενίσχυση ανά εκτάριο στο πλαίσιο καθεστώτος που χρηματοδοτείται δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, για αροτραίες καλλιέργειες εκτός των προβλεπόμενων από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, οι ορισμοί του «μόνιμου βοσκότοπου», της «μόνιμης καλλιέργειας», της «πολυετούς καλλιέργειας» και του «προγράμματος αναδιάρθρωσης», είναι εκείνοι που αναφέρονται στο παράρτημα Ι.

2. Οι εκτάσεις οι οποίες έτυχαν του ευεργετήματος ενός από τα καθεστώτα ενίσχυσης που προβλέπονται στον τίτλο Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου ⁽²⁾ ή στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3766/91 του Συμβουλίου ⁽³⁾ ή, στην περίπτωση της Φινλανδίας και της Σουηδίας, αυτές που τέθηκαν σε αγρανάπωση δυνάμει ενός εθνικού καθεστώτος παύσης καλλιέργειας γαιών, θεωρούνται επιλέξιμες για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης.

3. Οι εκτάσεις οι οποίες έχουν πρόσφατα δηλωθεί ως επιλέξιμες από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο ενός προγράμματος αναδιάρθρωσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 5 % τις εκτάσεις, οι οποίες δηλώθηκαν πρόσφατα ως μη επιλέξιμες στο πλαίσιο του ίδιου προγράμματος. Ωστόσο, δεν λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση της προαναφερθείσας αύξησης:

α) στα νέα γερμανικά Länder, 2 500 εκτάρια, τα οποία καλύπτονται από ενέργειες αναδιάρθρωσης γεωργικών γαιών στη διάρκεια της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Ιουνίου 1992, και των οποίων οι καλλιέργειες είναι αροτραίες για τη συγκομιδή 1993·

β) το υπόλοιπο των γαιών που καλύπτονται από προγράμματα εκρίζωσης αμπελών για την περίοδο εμπορίας 1991/1992, τα οποία εγκρίθηκαν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1991 δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 2239/86 του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ και εκτελέστηκαν εντός των προθεσμιών που προβλέπουν οι εν λόγω κανονισμοί.

4. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αυξήσουν τη συνολική επιλέξιμων γαιών, είτε προσωρινά είτε οριστικά, πέραν του 0,1 % της συνολικής βασικής τους έκτασης.

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κατ' έτος πίνακα των αδειών τις οποίες χορήγησαν δυνάμει του άρθρου 7, τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, στις οποίες περιλαμβάνεται ο αριθμός των παραγωγών, οι αντίστοιχες εκτάσεις και οι λόγοι χορήγησης.

Σε δεόντως αιτιολογημένες ειδικές περιπτώσεις, το ανώτατο όριο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο μπορεί να αναθεωρηθεί,

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

⁽²⁾ ΕΕ L 218 της 6.8.1991, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 356 της 24.12.1991, σ. 17.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 132 της 28.5.1988, σ. 3.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 196 της 18.7.1986, σ. 1.

σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου ⁽⁶⁾.

5. Οι περιπτώσεις που αναφέρονται στο τέταρτο εδάφιο του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 είναι εκείνες στις οποίες ένας παραγωγός μπορεί να προβάλει επαρκείς και αντικειμενικούς λόγους, για να ανταλλάξει μη επιλέξιμες γαίες με επιλέξιμες της εκμεταλλεύσεώς του, εφόσον το κράτος μέλος θα έχει ελέγξει ότι δεν υπάρχει άλλος βάσιμος λόγος κατά της ανταλλαγής, ειδικότερα όσον αφορά περιβαλλοντικούς κινδύνους. Σε καμία περίπτωση η ανταλλαγή δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την αύξηση της συνολικής επιφάνειας των επιλέξιμων αρόσιμων γαιών της εκμετάλλευσης. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ένα σύστημα εκ των προτέρων γνωστοποίησης και έγκρισης τέτοιου είδους ανταλλαγών.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Μαΐου κάθε έτους, σχέδιο στο οποίο περιλαμβάνεται πίνακας των κριτηρίων, σύμφωνα με τα οποία έγιναν αποδεκτές οι ανταλλαγές, και απόδειξη ότι η συνολική επιφάνεια των επιλέξιμων γαιών δεν αυξήθηκε μετά τις ανταλλαγές αυτές.

Άρθρο 3

1. Οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης για τις αροτραίες καλλιέργειες χορηγούνται μόνο για εκτάσεις:

α) οι οποίες βρίσκονται σε περιφέρειες, τις οποίες το κράτος μέλος έχει δηλώσει ως κατάλληλες για την παραγωγή αροτραίων καλλιεργειών από άποψη κλιματικών και γεωπονικών συνθηκών. Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να προσδιορίσουν τις περιφέρειες που δεν είναι κατάλληλες για την παραγωγή ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών·

β) οι οποίες έχουν εξ ολοκλήρου σπαρεί σύμφωνα με τις τοπικές προδιαγραφές. Σε περίπτωση σποράς σιτηρών ανάμικτα με ελαιούχους σπόρους ή πρωτεϊνούχα φυτά ή σε περίπτωση που ελαιούχοι σπόροι σπέρνονται ανάμικτα με πρωτεϊνούχα φυτά, η ενίσχυση βάσει της έκτασης που εφαρμόζεται είναι η ενίσχυση η οποία έχει οριστεί για το χαμηλότερο ποσό·

γ) στις οποίες η καλλιέργεια διατηρείται τουλάχιστον έως την αρχή της άνηθης υπό φυσιολογικές συνθήκες ανάπτυξης. Όσον αφορά τους ελαιούχους σπόρους, τις καλλιέργειες πρωτεϊνούχων φυτών, τον μη κλωστικό λινό και τον σκληρό σίτο, οι καλλιέργειες διατηρούνται επίσης σύμφωνα με τις τοπικές προδιαγραφές τουλάχιστον έως την 30ή Ιουνίου που προηγείται της εν λόγω περιόδου εμπορίας, εκτός εάν η συγκομιδή πραγματοποιείται στο στάδιο της πλήρους ωρίμανσης πριν την ημερομηνία αυτή. Στην περίπτωση καλλιεργειών πρωτεϊνούχων φυτών, η συγκομιδή μπορεί να γίνει μόνο μετά το στάδιο της γαλακτικής ωρίμανσης·

δ) για τις οποίες η αντίστοιχη αίτηση ενίσχυσης αφορά έκταση τουλάχιστον 0,3 εκταρίων, ενώ κάθε αγροτεμάχιο καλλιέργειας υπερβαίνει το ελάχιστο μέγεθος που έχει καθορίσει το κράτος μέλος για την υπόψη περιοχή.

2. Εάν οι επιλέξιμες εκτάσεις ενός παραγωγού βρίσκονται σε διάφορες περιφέρειες παραγωγής, το ποσό το οποίο πρέπει να καταβληθεί ορίζεται ανά τοποθεσία στην οποία βρίσκεται κάθε έκταση που περιλαμβάνεται στην αίτηση.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

3. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν ξεχωριστή μεταχείριση για τον αραβόσιτο σε περιφέρεια όπου ο αραβόσιτος προορίζεται κυρίως για ενσίρωση, επιτρέπεται να χρησιμοποιούν, για όλες τις εκτάσεις αραβόσιτου στην εν λόγω περιφέρεια, την απόδοση ενός κτηνοτροφικού σιτηρού της περιφέρειας αυτής.

ΤΜΗΜΑ 2:

Ειδικές διατάξεις για ορισμένες αροτραίες καλλιέργειες

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν πολιτική ποιότητας για τους γογγυλόσπορους και κραμβόσπορους, περιορίζοντας την επιλεξιμότητα για τη χορήγηση ενισχύσεων βάσει της έκτασης μόνο στις εκτάσεις που σπέρνονται με πιστοποιημένους σπόρους των ποικιλιών γογγυλόσπορων και κραμβόσπορων «δύο μηδέν» (00), οι οποίες έχουν κοινοποιηθεί και εγγραφεί στον κοινό κατάλογο ποικιλιών των καλλιεργούμενων φυτικών ειδών που καταρτίστηκε με την οδηγία 70/457/ΕΟΚ πριν από οποιαδήποτε πληρωμή. Οι ποικιλίες δύο μηδέν είναι εκείνες που παράγουν σπόρους, οι οποίοι έχουν μέγιστη περιεκτικότητα γλυκοζινόλης 25 μπολες/γραμμάριο σε ποσοστό υγρασίας 9 %, προσδιοριζόμενη σύμφωνα με τη μέθοδο EN ISO 9167-1: 1995 και περιεκτικότητα σε ερουκικό οξύ που δεν υπερβαίνει το 2 % της συνολικής περιεκτικότητας σε λιπαρό οξύ, σύμφωνα με τη μέθοδο EN ISO 5508: 1995.

2. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την επιλεξιμότητα για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης για εκτάσεις σπαρμένες με ελαιοκράμβη ή ελαιογογγύλη σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες σπόρων προς σπορά:

- a) τους πιστοποιημένους σπόρους των συνδυασμών ποικιλιών «00», των οποίων τα συστατικά έχουν κοινοποιηθεί και εγγραφεί με την ένδειξη «00» ενδεχομένως στον κοινό κατάλογο ποικιλιών των καλλιεργούμενων φυτικών ειδών·
- β) τους σπόρους προς σπορά που αποτελούν προϊόν συγκομιδής που ελήφθη, στην ίδια εκμετάλλευση, από τη φύτευση πιστοποιημένων σπόρων μιας από τις ποικιλίες «00», οι οποίοι, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της ανάλυσης ενός αντιπροσωπευτικού δείγματος που λαμβάνεται από εγκεκριμένο εκπρόσωπο της αρμόδιας εθνικής αρχής, περιέχουν γλυκοζινόλη που δεν υπερβαίνει τα 18,0 μπολες/γραμμάριο σπόρων προς σπορά σε ποσοστό υγρασίας 9 %·
- γ) τους σπόρους υλικών που εγγράφονται, πριν τη σπορά, για επίθεωση και έλεγχο, προκειμένου να παραχθεί προϊόν, οι σπόροι του οποίου πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως πολλαπλασιαστικό υλικό, ως προβασικοί, βασικοί ή πιστοποιημένοι σπόροι, για σκοπούς σποράς, έρευνας ή δοκιμών, για να κριθεί εάν το υλικό αυτό μπορεί να προστεθεί στον εθνικό κατάλογο ποικιλιών ενός κράτους μέλους και στη συνέχεια στον κοινό κατάλογο ως ποικιλία «00»·
- δ) τους πιστοποιημένους σπόρους των ποικιλιών «Bienvenu» και «Jet Neuf», για τις οποίες έχει υπογραφεί ανάμεσα στον παραγωγό και τον αγοραστή πριν τη σπορά σύμβαση καλλιέργειας, η οποία έχει εγκριθεί ρητά για το σκοπό αυτό από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, με σκοπό να ληφθούν σπόροι για την παραγωγή ελαίου που προορίζεται για ειδικές διατροφικές χρήσεις·
- ε) τους σπόρους υλικών με περιεκτικότητα σε ερουκικό οξύ μεγαλύτερη από 40 % της συνολικής περιεκτικότητας σε λιπαρά οξέα και για τους οποίους, πριν από τη σπορά, έχει συναφθεί

σύμβαση καλλιέργειας με εγκεκριμένο πρώτο αγοραστή για την παραγωγή σπόρων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν είτε για καθορισμένο σκοπό άλλο εκτός της διατροφής είτε ως σπόροι προς σπορά για την παραγωγή τέτοιας καλλιέργειας.

3. Όταν ένα κράτος μέλος θεωρεί επιλέξιμους τους σπόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 2, στοιχείο β), λαμβάνει όλα τα απαιτούμενα μέτρα ούτως ώστε να είναι δυνατό να αποδειχθεί ότι οι εν λόγω σπόροι ανταποκρίνονται στα κριτήρια πριν σπαρούν. Η περιεκτικότητα σε γλυκοζινόλη μπορεί να καθορίζεται είτε με τη μέθοδο EN ISO 9167-1: 1995(x) είτε με τη μέθοδο EN ISO 9167-2: 1997. Η μέθοδος EN ISO 9167-1: 1995 είναι η μόνη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο σε περίπτωση διενέξεων όσον αφορά την περιεκτικότητα σε γλυκοζινόλη.

4. Για την περίοδο εμπορίας 2000/2001, οι εκτάσεις, οι οποίες έχουν σπαρεί με πιστοποιημένους σπόρους των ποικιλιών και συνδυασμών ποικιλιών που απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 658/96, είναι επίσης επιλέξιμες για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης.

5. Για τους σκοπούς του άρθρου 10 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, οι ποικιλίες ηλιανθόσπορου που χρησιμοποιούνται ως εδωδιμοί σπόροι παρατίθενται στο παράρτημα II.

Άρθρο 5

Ως γλυκά λούπινα νοούνται οι ποικιλίες λούπινων, από τις οποίες παράγονται σπόροι προς σπορά που δεν περιέχουν περισσότερο από 5 % πικρών σπόρων. Η περιεκτικότητα σε πικρούς σπόρους υπολογίζεται σύμφωνα με τις δοκιμασίες που προβλέπονται στο παράρτημα III.

Άρθρο 6

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 5 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, οι παραγωγοί σκληρού σίτου των ζωνών που αναφέρονται στο παράρτημα II του εν λόγω κανονισμού λαμβάνουν την συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης για, κατ' ανώτατο όριο, τον αριθμό εκταρίων της μέγιστης έκτασης που αναφέρεται στο παράρτημα III του προαναφερόμενου κανονισμού.

Για τους σκοπούς του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 η αυστριακή Παννονία περιλαμβάνει τις ζώνες που προβλέπονται στο παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού.

2. Στην περίπτωση της κατανομής της μέγιστης εγγυημένης έκτασης μεταξύ των ζωνών και των περιφερειών παραγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 5 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- a) εάν η έκταση μιας περιφέρειας παραγωγής είναι μικρότερη από 500 εκτάρια, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να προσαρτήσουν την εν λόγω περιφέρεια σε μια παρακείμενη περιφέρεια παραγωγής·
- β) η Ιταλία δύναται να λάβει υπόψη εκτάσεις που καλλιεργούνται παραδοσιακά με σκληρό σίτο και υπάγονται σε πενταετή παύση καλλιέργειας κατά τη διάρκεια της περιόδου 1993 έως 1997·
- γ) τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ανακοινώνουν στους παραγωγούς και στην Επιτροπή, το αργότερο στις 15 Σεπτεμβρίου της περιόδου εμπορίας που προηγείται αυτής για την οποία ζητείται η ενίσχυση βάσει της έκτασης, την κατανομή της μέγιστης εγγυημένης έκτασης.

3. Η ειδική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 5, τέταρτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 χορηγείται, στις ζώνες που αναφέρονται στο παράρτημα V του παρόντος κανονισμού, εντός του ορίου του αριθμού εκταρίων που αναφέρεται στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, για κάθε αγροτεμάχιο, το οποίο είναι επιλέξιμο για την ενίσχυση βάσει της έκτασης για τις αροτράιες καλλιέργειες που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 και το οποίο έχει σπαρθεί με σκληρό σίτο.

4. Για τη χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 για τον σκληρό σίτο, η αίτηση ενίσχυσης για τις «εκτάσεις» που αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής⁽¹⁾ πρέπει να αναγράφει όλα τα στοιχεία, τα οποία επιτρέπουν να αναγνωρισθούν τα αγροτεμάχια που έχουν σπαρθεί με σκληρό σίτο, και να συνοδεύεται από την απόδειξη της χρησιμοποίησης πιστοποιημένων σπόρων προς σπορά.

Η αίτηση ενίσχυσης για το σκληρό σίτο εξαρτάται:

- α) από την υποβολή αίτησης ενίσχυσης βάσει της έκτασης για ίδιο αριθμό εκταρίων που καλλιεργούνται με σκληρό σίτο·
- β) από τη χρησιμοποίηση σπόρων προς σπορά που έχουν πιστοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία 66/402/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾.

5. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την ελάχιστη ποσότητα πιστοποιημένων σπόρων προς σπορά που πρέπει να χρησιμοποιηθούν σύμφωνα με την τρέχουσα γεωπονική πρακτική στο οικείο κράτος μέλος.

Η ποσότητα αυτή μπορεί να καλυφθεί κατά τη διάρκεια της κατ' ανώτατο όριο τριετούς μεταβατικής περιόδου, η οποία άρχισε την 1η Ιουλίου 1998, σύμφωνα με τα ειδικά μέτρα που ανακοινώθηκαν από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1998.

6. Η συμπληρωματική ενίσχυση και η ειδική ενίσχυση για τον σκληρό σίτο καταβάλλονται ταυτόχρονα με την ενίσχυση βάσει της έκτασης.

Άρθρο 7

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, ως χόρτο ενσίρωσης νοείται η καλλιέργεια μιας έκτασης η οποία σπέρνεται κυρίως με πώδη αγρωστώδη και συγκομίζεται, τουλάχιστον μία φορά το έτος, στο νωπό στάδιο, με σκοπό τη διατήρηση σε κλειστό περιβάλλον μέσω της αναερόβιας ζύμωσης του προϊόντος.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται στο χόρτο ενσίρωσης με εξαίρεση την προϋπόθεση της άνθησης που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχείο γ).

3. Είναι επιλέξιμοι για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης για το χόρτο ενσίρωσης οι παραγωγοί των κρατών μελών που προβλέπουν ειδική έκταση για το χόρτο ενσίρωσης, η οποία αναφέρεται στο παράρτημα VI.

⁽¹⁾ ΕΕ L 391 της 31.12.1992, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ 125 της 11.7.1966, σ. 2309/66.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Βασικές εκτάσεις και αποδόσεις αναφοράς

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 8

Οι βασικές εκτάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 καθορίζονται στο παράρτημα VI.

Άρθρο 9

1. Όταν προβλέπονται διαφοροποιημένες αποδόσεις μεταξύ αρδευομένων και μη αρδευομένων εκτάσεων στο σχέδιο περιφερειοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, τα κράτη μέλη ορίζουν τους κανόνες για τον χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως αρδευομένης κατά τη διάρκεια μιας περιόδου. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ιδίως:

α) κατάλογο των αροτράιων καλλιεργειών, για τις οποίες μπορεί να καταβληθεί ενίσχυση βάσει της έκτασης με την απόδοση των αρδευομένων εκτάσεων·

β) περιγραφή του αρδευτικού εξοπλισμού που πρέπει να διαθέτει ο κάτοχος γεωργικής εκμετάλλευσης ο εξοπλισμός πρέπει να είναι ανάλογος με τις σχετικές εκτάσεις και να επιτρέπει την παροχή του αναγκαίου νερού προς εξασφάλιση της ομαλής ανάπτυξης του φυτού καθόλη τη διάρκεια του βλαστικού κύκλου·

γ) την περίοδο άρδευσης που πρέπει να ληφθεί υπόψη.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται, όταν η άρδευση αποτελεί ιστορικό χαρακτηριστικό των αγροτεμαχίων, το οποίο επιτρέπει να διακρίνονται και να ταξινομούνται, όπως είναι οι περιφέρειες παραγωγής «Regadio» στην Ισπανία.

ΤΜΗΜΑ 2:

Υπέρβαση των εκτάσεων

Άρθρο 10

1. Για τη διαπίστωση ενδεχόμενης υπέρβασης της περιφερειακής βασικής έκτασης που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, αφενός, την περιφερειακή βασική έκταση που καθορίζεται στο παράρτημα VI και, αφετέρου, το σύνολο των εκτάσεων για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις ενισχύσεων βάσει της έκτασης για κάθε μία από τις καλλιέργειες, συμπεριλαμβανομένης της συναφούς υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας. Η εθελοντική παύση καλλιέργειας πρέπει να προσμετράται στις μη αρδευόμενες, ή/και στις μη καλλιεργούμενες με αραβόσιτο, ή/και στις μη καλλιεργούμενες με χόρτο ενσίρωσης.

2. Κατά τον προσδιορισμό του συνόλου των εκτάσεων για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις ενίσχυσης, δεν λαμβάνονται υπόψη οι αιτήσεις ή το μέρος των αιτήσεων που κατά τον διοικητικό έλεγχο διαπιστώνεται ότι είναι σαφώς αδικαιολόγητες.

Οι αιτήσεις καταχωρίζονται, κατά περίπτωση, για την έκταση που έχει πράγματι προσδιοριστεί κατά τους επιτόπιους ελέγχους που διενεργούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92.

3. Στο σύνολο των εκτάσεων για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις, αφού προσαρμοστεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, προστίθενται οι εκτάσεις με αροτραίες καλλιέργειες κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, οι οποίες χρησιμοποιούνται για να δικαιολογηθεί αίτηση ενίσχυσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

4. Το ποσοστό υπέρβασης καθορίζεται σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος VII.

Άρθρο 11

1. Για τη διαπίστωση ενδεχόμενης υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης σκληρού σίτου που είναι επιλέξιμη για την συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, αφενός, τη μέγιστη εγγυημένη έκταση που καθορίζεται στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, ενδεχομένως καταναμημένη μεταξύ περιφερειών και, αφετέρου, το σύνολο των εκτάσεων για τις οποίες ζητείται η συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης για τον σκληρό σίτο, προσαρμοσμένο σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και ενδεχομένως μειωμένο μετά την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται για τη διαπίστωση της ενδεχόμενης υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης, η οποία είναι επιλέξιμη για την ειδική ενίσχυση για τον σκληρό σίτο και καθορίζεται στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Άρθρο 12

1. Εάν διαπιστωθεί υπέρβαση των εκτάσεων που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11, το κράτος μέλος καθορίζει, το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, το οριστικό ποσοστό υπέρβασης που υπολογίζεται με ακρίβεια δύο δεκαδικών ψηφίων.

2. Το οριστικό ποσοστό που προκύπτει με τον τρόπο αυτό χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της αναλογικής μείωσης της επιλέξιμης έκτασης:

α) για την ενίσχυση βάσει της έκτασης, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

β) για την συμπληρωματική ενίσχυση και την ειδική ενίσχυση για τον σκληρό σίτο μετά την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Άρθρο 13

Για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, τα κράτη μέλη καθορίζουν και κοινοποιούν στην Επιτροπή το αργότερο στις 15 Σεπτεμβρίου της περιόδου

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.

εμπορίας, για την οποία ζητείται η ενίσχυση βάσει της έκτασης, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την εθνική βασική έκταση που πρόκειται να υποδιαιρευθεί·

β) τα κριτήρια που έχουν επιλεγεί από το κράτος μέλος για τον καθορισμό των επιμέρους βασικών εκτάσεων·

γ) τις επιμέρους βασικές εκτάσεις (αριθμό, ονομασία και μέγεθος)·

δ) τις λεπτομέρειες συγκέντρωσης των μέτρων που εφαρμόζονται σε περίπτωση υπέρβασης.

ΤΜΗΜΑ 3

Υπέρβαση της απόδοσης αναφοράς

Άρθρο 14

Για την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 οι καταστάσεις όλων των αιτήσεων ενισχύσεων και των σχετικών αποδόσεων είναι αυτές που ανακοινώνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 του παρόντος κανονισμού.

Για το σκοπό αυτό οι αποδόσεις αναφοράς είναι αυτές που καθορίζονται στο παράρτημα VIII του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 15

Ο υπολογισμός της μέσης απόδοσης που προκύπτει από τις αιτήσεις ενίσχυσης για μία συγκεκριμένη περίοδο διεξάγεται ως εξής:

α) οι εκτάσεις συνυπολογίζονται, αφού εφαρμοσθεί ενδεχομένως η αναλογική μείωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999·

β) οι εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων και λαμβάνουν πληρωμή βάσει της ιστορικής περιφερειακής απόδοσης ελαιούχων σπόρων για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002, πρέπει να συνυπολογίζονται με βάση τη μέση απόδοση σε σιτηρά της περιφέρειας·

γ) οι εκτάσεις αροτραίων καλλιιεργιών οι οποίες δηλώνονται ως κτηνοτροφικές εκτάσεις για τις πρωτοδοτήσεις των βοοειδών και προβατοειδών, πρέπει να συνυπολογίζονται με βάση τη μέση απόδοση σε μη αρδευόμενα σιτηρά της περιφέρειας.

Άρθρο 16

Η Επιτροπή, πριν από τις 31 Μαΐου εκάστου έτους, προβαίνει σε συγκριτική εξέταση των στοιχείων που αναφέρονται στα άρθρα 14 και 15 και καθορίζει τους αναγκαίους διορθωτικούς συντελεστές σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Άρθρο 17

Οι συντελεστές που αναφέρονται στο άρθρο 16 εφαρμόζονται σε όλες τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης του κράτους μέλους ή της περιφέρειας όσον βρίσκεται η εν λόγω βασική έκταση, με εξαίρεση τη συμπληρωματική ενίσχυση και την ειδική ενίσχυση για το σκληρό σίτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Παύση καλλιέργειας γαιών

Άρθρο 18

Με τον όρο παύση καλλιέργειας νοείται η απόσυρση από την καλλιέργεια μιας έκτασης, η οποία κατά το προηγούμενο έτος:

- a) είχε καλλιεργηθεί με σκοπό τη συγκομιδή ή
- β) είχε παύσει να καλλιεργείται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 ή
- γ) ήταν εκτός παραγωγής αροτραίων καλλιεργειών ή είχε δασωθεί κατ' εφαρμογή των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 ⁽¹⁾ ή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2080/92 ⁽²⁾ αντίστοιχως ή κατ' εφαρμογή των άρθρων 22, 23, 24 και 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου ⁽³⁾.

Άρθρο 19

1. Οι εκτάσεις που έχουν παύσει να καλλιεργούνται σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο πρέπει να καλύπτουν έκταση τουλάχιστον 0,3 εκταρίων μιας μόνης εκμετάλλευσης και να έχουν πλάτος τουλάχιστον 20 μέτρα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη:

- a) εκτάσεις με διαστάσεις μικρότερες από τις προαναφερθείσες, εάν αφορούν ολόκληρα αγροτεμάχια με αμετακίνητα όρια όπως τοίχους, φράκτες και υδατορρέυματα·
- β) ολόκληρα αγροτεμάχια με πλάτος μικρότερο από 20 μέτρα στις περιφέρειες, στις οποίες τα αγροτεμάχια αυτά συνιστούν παραδοσιακό τύπο κατάτμησης·
- γ) αγροτεμάχια πλάτους τουλάχιστον 10 μέτρων, κείμενα κατά μήκος αστεϊρευτων υδατορρευμάτων και λιμνών, υπό τον όρο ότι αποτελούν αντικείμενο κανόνων ειδικού ελέγχου που αποσκοπεί ιδίως στην επαλήθευση της προστασίας του περιβάλλοντος.

2. Οι εκτάσεις που έχουν παύσει να καλλιεργούνται πρέπει να παραμένουν υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας κατά τη διάρκεια περιόδου που αρχίζει το αργότερο στις 15 Ιανουαρίου και λήγει το ενωρίτερο στις 31 Αυγούστου. Ωστόσο, τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους, σύμφωνα με τους οποίους μπορεί να επιτραπεί στους παραγωγούς να πραγματοποιήσουν, ήδη από τις 15 Ιουλίου, τη σπορά για συγκομιδή του επόμενου έτους, καθώς επίσης και τους όρους που πρέπει να τηρηθούν για να επιτραπεί η βοσκή από τις 15 Ιουλίου στα κράτη μέλη όπου η εποχιακή μετακίνηση ποιμνίων αποτελεί παραδοσιακή πρακτική.

3. Οι εκτάσεις που τελούν υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για καμία γεωργική παραγωγή εκτός απ' αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, ούτε για άλλη κερδοσκοπική χρήση, η οποία είναι ασυμβίβαστη με την αροτραία καλλιέργεια.

4. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα απαιτούμενα μέτρα, τα οποία αρμόζουν στην ιδιαίτερη κατάσταση των εκτάσεων που έχουν παύσει να καλλιεργούνται, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η συντήρησή τους και η προστασία του περιβάλλοντος. Τα μέτρα αυτά μπορούν επίσης να αφορούν φυτική κάλυψη στην περίπτωση αυτή, τα μέτρα αυτά πρέπει να προβλέπουν ότι η φυτική κάλυψη δεν μπορεί να προορίζεται για την παραγωγή σπόρων προς σπορά και ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιηθεί για γεωργικούς σκοπούς πριν τις 31 Αυγούστου, ούτε να αποτελέσει, μέχρι τις 15 Ιανουαρίου, φυτική παραγωγή που προορίζεται για εμπορία.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 δεν εφαρμόζονται στις εκτάσεις, οι οποίες έχουν παύσει να καλλιεργούνται ή έχουν δασωθεί κατ' εφαρμογή των άρθρων 22, 23, 24 και 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 και συνυπολογίζονται για την υποχρέωση παύσης καλλιέργειας, εφόσον αποδεικνύονται ασυμβίβαστες με τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις ή τις απαιτήσεις δάσωσης που προβλέπονται από τα εν λόγω άρθρα.

Άρθρο 20

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν την ενίσχυση για εκτάσεις που τίθενται σε αγρανάπαυση για διάστημα περισσότερων ετών που δεν υπερβαίνει τις πέντε περιόδους.

2. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 και οποιασδήποτε μεταγενέστερης αύξησης του βασικού ποσού που καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, οι παραγωγοί οι οποίοι δεσμεύονται να παύσουν να καλλιεργούν τα ίδια αγροτεμάχια για το διάστημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, λαμβάνουν, για το διάστημα αυτό, την ενίσχυση βάσει της έκτασης που υπολογίζεται με βάση το βασικό ποσό και τις αποδόσεις του σχεδίου περιφερειοποίησης που ισχύει κατά τη στιγμή της ανάληψης της δέσμευσης.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία ένας παραγωγός στην αίτησή του για χορήγηση ενίσχυσης «εκτάσεων» ανακαλεί ρητά τη δέσμευσή του πριν από τη λήξη της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, πρέπει να επιστρέψει ποσό ίσο με το 5 % της ενίσχυσης βάσει της έκτασης που του έχει καταβληθεί για την προηγούμενη περίοδο εμπορίας για τις εκτάσεις που έχει αποσύρει από τη δέσμευσή του, πολλαπλασιασμένο με τον αριθμό των ετών για τα οποία δεν εκπληρώνει την αρχική του δέσμευση.

4. Ο παραγωγός που έχει επιλέξει το καθεστώς που προβλέπεται στην παράγραφο 2 μπορεί να ανακαλέσει τη δέσμευσή του χωρίς την επιβολή της ποινής που αναφέρεται στην παράγραφο 3:

- a) στην περίπτωση που αποφασίζει να παύσει να καλλιεργεί ή να δαώσει τις εν λόγω εκτάσεις στο πλαίσιο ενός από τα καθεστώς που προβλέπονται στα άρθρα 22, 23, 24 και 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999·
- β) σε ειδικές περιπτώσεις που επιτρέπονται από το κράτος μέλος, με τις οποίες επέρχεται αλλαγή στη διάρθρωση της εκμετάλλευσης ανεξάρτητα από τη θέληση του παραγωγού, όπως οι περιπτώσεις αναδασμών.

5. Εάν κατά τη διάρκεια της αναληφθείσας δέσμευσης, η έκταση που έχει παύσει να καλλιεργείται στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου υπερβαίνει το ποσοστιαίο όριο που έχει καθοριστεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, λόγω αλλαγής της διάρθρωσης της εκμετάλλευσης, οι εκτάσεις που αποτελούν αντικείμενο της δέσμευσης αναπροσαρμόζονται εντός του εν λόγω ορίου.

Άρθρο 21

1. Εάν η δηλωθείσα παύση καλλιέργειας είναι μικρότερη από την έκταση που αντιστοιχεί στο ποσοστό υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας που έχει καθοριστεί για την εν λόγω περίοδο, η επιλέξιμη έκταση για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης προς τους παραγωγούς αροτραίων καλλιεργειών που υπέχουν υποχρέωση παύσης καλλιέργειας υπολογίζεται συναρτήσει της δηλωθείσας παύσης καλλιέργειας και κατ' αναλογία των διαφόρων καλλιεργειών, συμπεριλαμβανομένης της ενσίρωσης χόρτου, χωρίς να μπορεί να περιορισθεί σε έκταση κατώτερη από την έκταση που είναι αναγκαία για την παραγωγή 92 τόνων σιτηρών, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 85.

⁽²⁾ ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 96.

⁽³⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

2. Η παραγωγή σιτηρών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται με βάση την απόδοση, η οποία χρησιμοποιείται για την ενίσχυση βάσει της έκτασης. Εάν το κράτος μέλος έχει επιλέξει να χρησιμοποιήσει την ιστορική περιφερειακή απόδοση ελαιούχων σπόρων, αυτή πολλαπλασιάζεται επί 1,95.

Άρθρο 22

Όσον αφορά την Πορτογαλία, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, η ενίσχυση βάσει της έκτασης για την υποχρεωτική παύση καλλιέργειας προσαυξάνεται με τα ποσά που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ. Η χορήγηση των ποσών αυτών εξασφαλίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90.

Άρθρο 23

1. Η αίτηση για χορήγηση ενίσχυσης «εκτάσεων» που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92 κατανέμεται ανά περιφέρεια κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

2. Σε κάθε αίτηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης σε μία δεδομένη περιφέρεια παραγωγής πρέπει να αντιστοιχεί μια δήλωση παύσης καλλιέργειας για τουλάχιστον τον αντίστοιχο αριθμό καλλιεργούμενων εκταρίων στην ίδια περιφέρεια παραγωγής.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 είναι δυνατό να γίνει, σύμφωνα με τα αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζει το οικείο κράτος μέλος.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η υποχρεωτική παύση καλλιέργειας γαιών που αντιστοιχεί σε υποβληθείσα αίτηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης μπορεί να πραγματοποιηθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει:

α) στην Ισπανία, στην περίπτωση μιας εκμετάλλευσης που βρίσκεται στις περιφέρειες παραγωγής τις ονομαζόμενες «secano» και «regadío», στην περιφέρεια την ονομαζόμενη «secano»,

β) σε μια άλλη περιφέρεια παραγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι οι εκτάσεις που πρόκειται να τεθούν υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας βρίσκονται σε περιφέρειες παραγωγής παρακείμενες στις καλλιεργούμενες εκτάσεις.

5. Σε περίπτωση εφαρμογής των παραγράφων 3 και 4, η έκταση που πρόκειται να παύσει να καλλιεργείται πρέπει να προσαρμοσθεί, για να ληφθεί υπόψη η διαφορά μεταξύ των αποδόσεων που χρησιμοποιούνται για την ενίσχυση στο πλαίσιο της παύσης καλλιέργειας στις σχετικές περιφέρειες. Εντούτοις, η εφαρμογή του παρόντος εδαφίου δεν μπορεί να οδηγήσει σε μείωση των εκταρίων για την υποχρεωτική παύση καλλιέργειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 24

Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την προθεσμία για την ολοκλήρωση της σποράς των καλλιεργειών που αναφέρονται στο παράρτημα Χ έως τις 15 Ιουνίου το αργότερο, σε περιοχές που θα ορισθούν από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και που βρίσκονται στις αναφερόμενες στο εν λόγω παράρτημα περιφέρειες.

Στην περίπτωση που η παράταση της προθεσμίας σποράς αφορά το σύνολο των αροτραίων καλλιεργειών, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να παρατείνουν την προθεσμία υποβολής των αιτήσεων

ενίσχυσεων βάσει της έκτασης για τους παραγωγούς των συγκεκριμένων ζωνών, έως τις 15 Ιουνίου το αργότερο ή έως την καταληκτική ημερομηνία της σποράς, εάν αυτή προηγείται.

Άρθρο 25

1. Το όριο που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 πρέπει να καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την εθνική έκταση αναφοράς, τη συνολική έκταση της επιλέξιμης γεωργικής γης και τον στόχο να αποφευχθούν φυτευσεις, από τις οποίες θα προκύψουν υπερβολικές μειώσεις στην ειδική ενίσχυση βάσει της έκτασης για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων.

2. Το όριο και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του κοινοποιούνται στην Επιτροπή το συντομότερο δυνατό και το αργότερο έως τις 31 Ιουλίου της περιόδου εμπορίας που προηγείται εκείνης, για την οποία ζητείται η ενίσχυση βάσει της έκτασης.

3. Η αρμόδια αρχή, για να καθορίσει την επιλεξιμότητα ενός παραγωγού για την καταβολή της ενίσχυσης βάσει της έκτασης, πρέπει να κρίνει εάν η αίτηση του παραγωγού για την ενίσχυση τηρεί το καθορισμένο όριο. Κάθε έκταση, για την οποία ο παραγωγός έχει ζητήσει την ειδική ενίσχυση βάσει της έκτασης για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων καθ' υπέρβαση του ορίου, αποκλείεται από την αίτηση.

4. Στις περιπτώσεις όπου ο αποκλεισμός μιας έκτασης δυνάμει της παραγράφου 3 έχει ως αποτέλεσμα, η έκταση υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας του παραγωγού να υπερβαίνει το όριο του άρθρου 6, παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 που εφαρμόζεται στο κράτος μέλος, η έκταση υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας για την οποία ο παραγωγός έχει ζητήσει την ενίσχυση βάσει της έκτασης μειώνεται μέχρι το καθορισμένο όριο.

5. Κάθε έκταση, η οποία αποκλείεται από την αίτηση ενίσχυσης «εκτάσεων» που υποβάλλει ο παραγωγός δυνάμει των παραγράφων 3 και 4, δεν λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 2 παραγράφοι 4 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 26

Ανακοινώσεις

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα στοιχεία, τα οποία εμφανίζονται στους πίνακες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα XI, σύμφωνα με το εκεί προβλεπόμενο υπόδειγμα, ανά περιφέρεια παραγωγής, ανά βασική έκταση και ανά κράτος μέλος, σύμφωνα με το εξής χρονοδιάγραμμα:

α) στις 15 Σεπτεμβρίου της τρέχουσας περιόδου εμπορίας: τα στοιχεία που προκύπτουν, λαμβανομένων υπόψη των ελέγχων και επαληθεύσεων που έχουν ήδη διενεργηθεί·

β) το αργότερο στις 31 του επομένου Οκτωβρίου: τα οριστικά στοιχεία, τα οποία αντιστοιχούν στα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του οριστικού ποσοστού υπέρβασης που αναφέρεται στο άρθρο 12 και

γ) το αργότερο στις 15 του επομένου Φεβρουαρίου τα τελικά στοιχεία, τα οποία αντιστοιχούν στις εκτάσεις, για τις οποίες πράγματι καταβλήθηκε πληρωμή, αφαιρουμένων των μειώσεων των εκτάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3887/92.

2. Εάν διαπιστωθεί υπέρβαση των εκτάσεων που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11, το κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, το οριστικό ποσοστό υπέρβασης. Τα στοιχεία στα οποία βασίζεται ο υπολογισμός του ποσοστού υπέρβασης μιας βασικής έκτασης, ανακοινώνονται σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος VII.

3. Σε περίπτωση κατανομής του ποσοστού υπέρβασης σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6 και το άρθρο 5 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, το κράτος μέλος ανακοινώνει την εν λόγω κατανομή στην Επιτροπή το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου.

Άρθρο 27

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τα κοινοποιούν στην Επιτροπή εντός ενός μηνός από τη θέσπιση ή την τροποποίησή τους.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Οκτωβρίου 1999.

Άρθρο 28

Καταργούνται από 1ης Ιουλίου 2000 οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2467/92, (ΕΟΚ) αριθ. 2836/93, (ΕΚ) αριθ. 762/94, (ΕΚ) αριθ. 1098/94, (ΕΚ) αριθ. 1237/95, (ΕΚ) αριθ. 658/96 και (ΕΚ) αριθ. 1577/98.

Οι αναφορές στους καταργούμενους κανονισμούς νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 29

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται στη στήριξη των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών για την περίοδο εμπορίας 2000/2001 και τις επόμενες περιόδους εμπορίας.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

(Άρθρο 2 παράγραφος 1)

ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Μόνιμοι βοσκότοποι

Γη η οποία χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την παραγωγή χορτονομής (η οποία είτε είχε σπαρεί είτε είναι αυτοφυής) σε μόνιμη (πέντε χρόνια ή περισσότερο) βάση.

2. Μόνιμες καλλιέργειες

Μη εναλλασσόμενες καλλιέργειες, εκτός των μόνιμων βοσκοτόπων, οι οποίες καταλαμβάνουν τις εκτάσεις για μια περίοδο πέντε χρόνων ή περισσότερο και παρέχουν επαναλαμβανόμενες συγκομιδές, με εξαίρεση τις πολυετείς καλλιέργειες.

3. Πολυετείς καλλιέργειες

Κωδικός ΣΟ	
0709 10 00	Αγκινάρες
0709 20 00	Σπαράγγια
ex 0709 90 90	Ραβέντι
0810 20	Σμέουρα, μούρα ή βατόμουρα και μούρα-σμέουρα
0810 30	Φραγκοστάφυλα κάθε είδους, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μαύρα (cassis)
0810 40	Καρποί, των φυτών aïrelles, myrtilles και άλλοι του γένους Vaccinium

4. Πρόγραμμα αναδιάρθρωσης

Με τον όρο «πρόγραμμα αναδιάρθρωσης» νοείται η τροποποίηση της διάρθρωσης ή/και της επιλέξιμης έκτασης μιας εκμετάλλευσης, η οποία επιβάλλεται από τις δημόσιες αρχές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

(Άρθρο 4 παράγραφος 5)

ΠΙΚΟΙΛΙΕΣ ΕΔΩΔΙΜΩΝ ΗΛΙΑΝΘΟΣΠΟΡΩΝ

Agripro 3450	Interstate (IS)8004	SIGCO 829
Agrosur	Kelisur	SIGCO 830
Dahlgren D-131 (Toma)	Royal Hybrid 381	SIGCO 954
Dahlgren D-151	Royal Hybrid 2141	SIGCO 964
Dahlgren D-171	Royal Hybrid 3801	SIGCO 974
Dahlgren D-181	Royal Hybrid 3831	SIGCO 995
Dahlgren 954	Royal Hybrid 4381	Toma
Dahlgren D-1950	RRC 995	Triumph 660C
Dahlgren D-1998	RRC 2211	Triumph 505C+
Diset	RRC 2232	Triumph 520C
Hagen Seed SG 9011	RRC 4211	Triumph 515C
Hagen Seed SG 9054	SIGCO 826	USDA Hybrid 924
Hagen Seed SG 9211	SIGCO 828	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

(Άρθρο 5)

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΠΙΚΡΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΟΥΠΙΝΩΝ

Πραγματοποιείται σε δείγμα 200 σπόρων οι οποίοι ελήφθησαν από ένα χιλιόγραμμο ανά παρτίδα μεγίστου βάρους 20 τόνων.

Η εξέταση πρέπει να περιορίζεται στην ποιοτική διαπίστωση πικρών σπόρων στο δείγμα. Το περιθώριο ανοχής όσον αφορά την ομοιογένεια είναι ένας σπόρος στους 100. Η μέθοδος τεμαχισμού των σπόρων σύμφωνα με τους Von Sengbusch (1942), Ivanov και Smirnova (1932) και Eggebrecht (1949) εφαρμόζεται ως μέθοδος εξέτασης. Οι ξεροί ή διογκωμένοι σπόροι τεμαχίζονται διαγωνίως. Τα μισά των σπόρων τοποθετούνται σε ένα σουρωτήρι και βυθίζονται για 10 δευτερόλεπτα σε διάλυμα ιωδίου και κατόπιν εκπλύνονται επί 5 δευτερόλεπτα. Η επιφάνεια της τομής των πικρών σπόρων βάφεται καφετιά, ενώ στους σπόρους με μικρή περιεκτικότητα αλκαλοειδών παραμένει κίτρινη.

Για την παρασκευή του ιωδιούχου διαλύματος διαλύονται 14 γραμμάρια ιωδικού καλίου στη μικρότερη δυνατή ποσότητα ύδατος, προστίθενται 10 γραμμάρια ιωδίου και το διάλυμα πρέπει με την προσθήκη ύδατος να φθάσει έως τα 1 000 cm³. Το διάλυμα πρέπει να παραμείνει μία εβδομάδα ως έχει πριν να χρησιμοποιηθεί. Διατηρείται σε φιάλες από γυαλί φυμέ. Το αρχικό αυτό διάλυμα αραιώνεται σε αναλογία κυμαινόμενη από 1 προς 3 και 1 προς 5 πριν χρησιμοποιηθεί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Άρθρο 6 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο)

ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΚΛΗΡΟΥ ΣΙΤΟΥ

Πανωνία:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern*

- 2046 Atzenbrugg
- 2054 Baden
- 2062 Bruck/Leitha
- 2089 Ebreichsdorf
- 2101 Gänserndorf
- 2241 Hollabrunn
- 2275 Kirchberg/Wagram
- 2305 Korneuburg
- 2321 Laa/Thaya
- 2330 Langenlois
- 2364 Marchfeld
- 2399 Mistelbach
- 2402 Mödling
- 2470 Poysdorf
- 2500 Ravelsbach
- 2518 Retz
- 2551 Schwechat
- 2585 Tulln
- 2623 Wr. Neustadt
- 2631 Wolkersdorf
- 2658 Zistersdorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate*

- 3018 Neusiedl/See
- 3026 Eisenstadt
- 3034 Mattersburg
- 3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer*

- 1007 Wien
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

(Άρθρο 6 παράγραφος 3)

ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΚΛΗΡΟΥ ΣΙΤΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ:

Kreise en Kreisfreie Städte:

Baden-Württemberg:

Stadt Stuttgart, Ludwigsburg, Rems-Murr-Kreis, Stadt Heilbronn, Heilbronn, Hohenlohekreis, Main-Tauber-Kreis, Stadt Karlsruhe, Karlsruhe, Stadt Baden-Baden, Rastatt, Stadt Heidelberg, Stadt Mannheim, Rhein-Neckar-Kreis, Stadt Pforzheim, Enzkreis, Ortenaukreis.

Bayern:

Stadt Ingolstadt, Dachau, Eichstätt, Freising, Fürstenfeldbrück, Neuburg-Schrobenhausen, Pfaffenhofen a.d.Ilm, Kelheim, Stadt Ansbach, Ansbach, Neustadt-Bad Windsheim, Stadt Aschaffenburg, Aschaffenburg, Bad Kissingen, Rhön-Grabfeld, Haßberge, Kitzingen, Main-Spessart, Stadt Schweinfurt, Schweinfurt, Stadt Würzburg, Würzburg.

Rheinland-Pfalz:

Ahrweiler, Stadt Koblenz, Mayen-Koblenz, Bad Kreuznach, Rhein-Lahn-Kreis, Westerwald-Kreis, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Daun, Trier-Saarburg, Stadt Trier, Stadt Frankenthal, Landau i.d.P., Ludwigshafen, Mainz, Neustadt/Weinstr., Speyer, Worms, Alzey-Worms, Bad Dürkheim, Donnersbergkreis, Gernersheim, Südl. Weinstraße, Ludwigshafen, Mainz-Bingen.

Hessen:

Stadt Frankfurt/Main, Wiesbaden, Bergstraße, Stadt Darmstadt, Darmstadt-Dieburg, Groß-Gerau, Hochtaunuskreis, Main-Kinzig-Kreis, Main-Taunus-Kreis, Stadt Offenbach, Offenbach, Rheingau-Taunus-Kreis, Wetteraukreis, Lahn-Dill-Kreis, Limburg-Weilburg.

Saarland:

Stadt Saarbrücken, Merzig-Wadern, Neunkirchen, Saarlouis, Sankt Wendel.

Sachsen:

Mittweida, Muldentalkreis.

Sachsen-Anhalt:

Bernburg, Köthen, Burgenlandkreis, Mansfelder Land, Merseburg-Querfurt, Saalkreis, Sangerhausen, Aschersleben-Straßfurt, Halberstadt, Jerichower Land, Quedlinburg, Schönebeck.

Thüringen:

Unstrut-Hainich-Kreis, Kyffhäuserkreis, Gotha, Sömmerda, Hildburghausen, Stadt Weimar, Weimarer Land, Altenburger Land, Stadt Erfurt.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Comarcas Agrícolas

Almazán (SO), Bajo Aragón (TE), Campiña (GU), Campo de Gómara (SO), Centro (AB), El Cerrato (P), Hoya de Huesca (HU), La Montaña (A), Las Vegas (M), Logrosán (CC), Monegros (HU), Noroeste (MU), Requena-Utiel (V), Rioja Baja (LO), Segría (L), Sierra Rioja Baja (LO), Sur (VA), Suroeste y Valle de Guadalentín (MU), Trujillo (CC), Urgel (L), Valle de Ayora (V).

ΓΑΛΛΙΑ

Départements

Aisne, Aube, Charente, Charente-Maritime, Cher, Deux-Sèvres, Essonne, Eure, Eure-et-Loire, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret, Lot-et-Garonne, Maine-et-Loire, Marne, Nièvre, Orne, Sarthe, Seine-et-Marne, Vendée, Vienne, Yonne, Yvelines.

ΙΤΑΛΙΑ

Province

Alessandria, Bologna, Brescia, Cremona, Ferrara, Forlì, Gorizia, Lodi, Mantova, Milano, Modena, Padova, Parma, Pavia, Piacenza, Pordenone, Ravenna, Reggio Emilia, Rimini, Rovigo, Torino, Treviso, Udine, Venezia, Vercelli, Verona, Vicenza.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

England.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

(Άρθρο 8)

ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ

(1 000 ha)

Περιφέρεια	Όλες οι καλλιέργειες	Εκ των οποίων αραβόσιτος	Εκ των οποίων χόρτο ενοσίρωχος
ΒΕΛΓΙΟ			
Σύνολο	478,6		
Ζώνη I		97,0	
ΔΑΝΙΑ	2 018,0		
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	10 155,6 ⁽³⁾	540,3 ⁽³⁾	
Schleswig-Holstein	505,6		
Hamburg	5,1		
Niedersachsen	1 424,4		
Bremen	1,8		
Nordrhein-Westfalen	948,3		
Rheinland-Pfalz	368,4		
Hessen	461,2	122,1	
Baden-Württemberg	735,4	418,2	
Bayern	1 775,9		
Saarland	36,5		
Berlin	2,9		
Brandenburg	888,5		
Mecklenburg-Vorpommern	967,9		
Sachsen	598,8		
Sachsen-Anhalt	880,7		
Thüringen	554,2		
ΕΛΛΑΣ			
Ζώνη I	1 396,3	218,0	
Ζώνη II	95,4	4,1	
ΙΣΠΑΝΙΑ			
Regadío	1 371,1	403,4	
Secano	7 848,6		
ΓΑΛΛΙΑ			
Σύνολο	13 526,0		
Βασική έκταση αραβοσίτου		613,8 ⁽²⁾	
Αρδευόμενη βασική έκταση	1 209,7 ⁽²⁾		
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	345,5	0,2	
ΙΤΑΛΙΑ	5 801,2	1 200,0	

(1 000 ha)

Περιφέρεια	Όλες οι καλλιέργειες	Εκ των οποίων αραβόσιτος	Εκ των οποίων χόρτο ενσίρωσης
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	42,8		
ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ	436,5	208,3	
ΑΥΣΤΡΙΑ	1 203,0		
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ			
Açores	9,7		
Madeira			
— Regadio	0,31	0,29	
— Outras	0,30		
Continental			
— Regadio	293,4	221,4	
— Outras	718,0		
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	1 591,0		200,0
ΣΟΥΗΔΙΑ	1 737,0		130,0
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ			
England	3 794,6	33,2 (1)	
Scotland	551,6		
Northern Ireland	52,9	1,2 (1)	
Wales	61,4		

(1) Με εξαίρεση τον γλυκό αραβόσιτο.

(2) Συμπεριλαμβάνονται 284 000 ha αρδευόμενου αραβόσιτου.

(3) Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

(Άρθρο 10 παράγραφος 4)

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΣΗΣ ΜΙΑΣ ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ ΣΤΙΣ/.../.....

Κράτος μέλος:		Προϊόν:	Όλες οι καλλιέργειες	
Βασική έκταση:			Αρδευόμενες	
Ποσοστό παύσης καλλιέργειας:			Μη αρδευόμενες	
			Αραβόσιτος	
			Άλλες καλλιέργειες πλην αραβόσιτου	
			Χόρτο ενσίρωσης	

Πραγματικά διαπιστωθείσα έκταση

μικρών παραγωγών
κατά την έννοια του
άρθρου 6 παράγραφος
7 του κανονισμού (ΕΚ)
αριθ. 1251/1999

Σιτηρά	1		ha
Ελαιούχοι σπόροι	2		ha
Πρωτεϊνούχα φυτά	3		ha
Μη κλωστικός λίνος	4		ha
Χόρτο ενσίρωσης	5		ha
Εθελοντική παύση καλλιέργειας	6		ha
Σύνολο = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6	7		ha

λοιπών παραγωγών

Σιτηρά	8		ha
Ελαιούχοι σπόροι	9		ha
Πρωτεϊνούχα φυτά	10		ha
Μη κλωστικός λίνος	11		ha
Ενσίρωση χόρτου	12		ha
Σύνολο καλλιεργειών = 8 + 9 + 10 + 11 + 12	13		ha
Εθελοντική παύση καλλιέργειας	14		ha
Υποχρεωτική παύση καλλιέργειας	15		ha
Ολική παύση καλλιέργειας = 14 + 15	16		ha
Σύνολο (καλλιέργειες + παύση) = 13 + 16	17		ha

χορτονομών (βοοειδή-πρόβατα)

Σύνολο των σχετικών προϊόντων	18		ha
Σύνολο Γενικό των αιτήσεων = 7 + 17 + 18	19		ha

ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ

ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ	20		ha
Ενδεχόμενο υπόλοιπο άλλης βασικής έκτασης	21		ha
Εφαρμοστέα βασική έκταση = 20 + 21	22		ha
Υπέρβαση ή υστέρηση	23		ha
Υπέρβαση ως % = (19/22 - 1)	24		%

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

(Άρθρο 14 δεύτερο εδάφιο)

ΑΠΟΔΟΣΕΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 7 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 1251/1999

Βέλγιο	6,24
Δανία	5,22
Γερμανία	5,66 ⁽¹⁾
— Schleswig-Holstein	6,81
— Hamburg	6,01
— Niedersachsen	5,33
— Bremen	5,34
— Nordrhein-Westfalen	5,81
— Hessen	5,50
— Rheinland-Pfalz	4,78
— Baden-Württemberg	5,48
— Bayern	5,94
— Saarland	4,38
— Berlin	4,52
— Brandenburg	4,54
— Mecklenburg-Vorpommern	5,45
— Sachsen	6,23
— Sachsen-Anhalt	6,14
— Thüringen	6,13
Ελλάδα	3,39
Ισπανία	2,9
Γαλλία	6,02
Ιρλανδία	6,08
Ιταλία	3,9
Λουξεμβούργο	4,26
Κάτω Χώρες	6,66
Πορτογαλία	2,90
Ηνωμένο Βασίλειο	5,83
Αυστρία	5,27
Σουηδία	4,02
Φινλανδία	2,82

⁽¹⁾ Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

(Άρθρο 22)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΥΣΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

(σε ευρώ)

Περίοδος	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Συμπληρωματικό ποσό	9,64	6,57	3,41

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

(Άρθρο 24 πρώτο εδάφιο)

Προθεσμία σοράς 15 Ιουνίου

Καλλιέργεια	Κράτος μέλος	Περιφέρειες
Όλες οι καλλιέργειες	Φινλανδία	Όλη η επικράτεια
	Σουηδία	Όλη η επικράτεια
Γλυκός αραβόστος	Όλα τα κράτη μέλη	Όλη η επικράτεια

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙ

(Άρθρο 26 παράγραφος 1)

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα στοιχεία παρουσιάζονται σε μία ακολουθία πινάκων που καταρτίζονται σύμφωνα με το παρακάτω υπόδειγμα:

- σε μία πρώτη ομάδα πινάκων παρατίθενται τα στοιχεία σε κλίμακα περιφέρειας παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999,
- σε μία δεύτερη ομάδα πινάκων παρατίθενται για κάθε περιφέρεια τα στοιχεία βασικής έκτασης κατά την έννοια του παραρτήματος VI του παρόντος κανονισμού,
- σε ένα ενιαίο πίνακα γίνεται η σύνθεση των στοιχείων ανά κράτος μέλος.

Οι πίνακες ανακοινώνονται και υπό μορφή εντύπου και με μέσα πληροφορικής.

Οι τύποι για τις εκτάσεις:

$$\begin{aligned}5 &= 1 + 2 + 3 + 4 \\10 &= 7 + 8 + 9 \\14 &= 15 + 16 \\19 &= 5 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 18\end{aligned}$$
Παρατηρήσεις:

Κάθε πίνακας πρέπει να ορίζει σαφώς την περιφέρεια στην οποία αναφέρεται.

Η απόδοση είναι αυτή που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της ενίσχυσης βάσει της έκτασης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Η διάκριση «μη αρδευόμενη» και «αρδευόμενη» γίνεται μόνο σε περίπτωση μεικτών περιφερειών. Στην περίπτωση αυτή:

$$\begin{aligned}(\delta) &= (\epsilon) + (\sigma\tau) \\(\iota) &= (\iota\alpha) + (\iota\beta)\end{aligned}$$

Η σειρά 1 αφορά μόνο τον σκληρό σίτο για τον οποίο χορηγείται η συμπληρωματική ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 5 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Η σειρά 2 αφορά μόνο τον σκληρό σίτο για τον οποίο χορηγείται η συμπληρωματική ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 5 τέταρτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Η σειρά 17 αφορά μόνο τις εκτάσεις που έχουν παύσει να καλλιεργούνται ή έχουν δασωθεί βάσει των άρθρων 22, 23, 24 και 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου οι οποίες υπολογίζονται ως παύση καλλιέργειας αρόσιμων γαιών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Η σειρά 18 αντιστοιχεί στις εκτάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999.

Πρέπει επίσης να ανακοινώνονται στοιχεία για τους παραγωγούς που δεν ζητούν να λάβουν την ενίσχυση ανά εκτάριο στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης ορισμένων αροτραίων καλλιέργειών [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999]. Τα στοιχεία αυτά, τα οποία θα πρέπει να εμφανίζονται στις στήλες «ιγ» και «ιδ» υπό τον τίτλο «Διάφορα», αφορούν κυρίως τις αροτραίες καλλιέργειες που δηλώνονται ως κτηνοτροφικές εκτάσεις για την πρωτοδότηση της παραγωγής βόειου και πρόβειου κρέατος.

Η σειρά 21 αφορά εκτάσεις υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας με καλλιέργεια για μη διατροφικούς σκοπούς, για τις οποίες δεν καταβάλλεται καμία αντισταθμιστική πληρωμή σύμφωνα με τις διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 της Επιτροπής (π.χ. ζαχαρότευτλα, κολοκάσια και ρίζες κιχωρίου).

